

V e d

D A G N Y O G A K S E L ' s

S Ø L V B R Y L L U P

...oOo...

Mel.: Sømanden og Stjernen-

Her i Dag i Regerup skal festes,
Bryllup er her, det vil sige Sølv,
fem og tyve lange Aar er gaaet,
siden Dagny hun sin Aksel fik.

Og det var paa "Nødholmsgaard" det skete,
der de tjente sammen begge to,
Dagny rødmed' lidt, og Aksel svedte,
kunde ej i Hjerterne faa Ro.

Aksel kunde ej sig længer' styre,
nu han maatte se at faa lidt Mod,
for nu vilde han jo altsaa vide,
om det altid skulde vær' de to.

Aksel han behøved' ej at frygte
for et Nej af Dagnys unge Mund,
glad hun Aksels bange Øjne mødte,
vi vil altid være sammen, du.

Lange vared' det jo altsaa ikke,
før til Bryllup alle vi blev bedt,
hos Jens Larsen, Sognefoged i Aasø
blev de viet, ja, saa var det sket.

Og jeg hør' ej, at de to fortryder,
at de fulgtes ad paa Livets Vej,
altid Dagnys glade Stemme,
mens Aksel stille gaar og fryder sig.

Mange Glæder fik de her i Livet,
Børnene blev deres eet og alt,
og jeg tror nok, alle vi tør sige,
Lykken dybt i deres Turban faldt.

Ja, saa slutter vi nu denne Vise,
ellers tror jeg nok, den bli'r for lang.
Vi vil hæve vores Glas og give
dem et højt og rungende Hurra.

M.T.